

Carles Rebassa

EL CAIRE
FORMENTERA

*Premi de poesia Sant Cugat
a la memòria de Gabriel Ferrater*

edicions
62

CARLES REBASSA

EL CAIRE
FORMENTERA

XX PREMI DE POESIA SANT CUGAT
A LA MEMÒRIA DE GABRIEL FERRATER

Edicions 62

El premi de poesia Sant Cugat a la memòria de Gabriel Ferrater
l'organitzen l'Ajuntament de Sant Cugat, la Comissió Ciutadana
Gabriel Ferrater i Edicions 62.

En la vintena convocatòria del premi, el jurat —format
per Jordi Cornudella, Anna Maluquer, Marta Pessarrodona,
Susanna Rafart i Marc Romera— va premiar per unanimitat
l'obra *El Caire Formentera*, de Carles Rebassa.

Primera edició: octubre del 2022

© Carles Rebassa, 2022

Disseny de la coberta: Jordi Romero

© d'aquesta edició: Edicions 62, s.a.
Av. Diagonal, 662-664 - 08034 Barcelona
www.edicions62.cat

Fotocomposició: Moelmo
ISBN: 978-84-297-8060-4
Dipòsit legal: B. 15.714-2022

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre
té la qualificació de paper ecològic i procedeix
de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor
qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública
o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions
establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de
Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar
o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com;
91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

TAULA

La figuera d'en Blai	9
Talaat Harb	12
No ets tu, Ramon	14
Paradís Formentera	17
Faig el meu ofici i el meu cant	19
Cançó de la fonda	21
Llet nupcial	23
Al Caló amb Adrià Targa	24
La Ciutadella	26
Primavera d'hivern	29
L'endemà d'enlloc	30
La pau social	31
Nadal 1984	33
Jardí tancat	34
Totes les coses però aquella cosa	35
Platges de Comte	43
Cançó èdica	44
La cançó dels 33	46
Llenya a la Savina	48
La Turtura	50
Barcelona	51
Saps que per tu, content, un àngel riu	53
Un capvespre us portaré a Formentera	54
B	55
Cançó per al pare Palau	56
Dissabte	58

L'ésser performatiu	59
Mirador d'or	64
Portopetro, un dia d'ara	68
Mapa del món	70
Epitafi	73
Epíleg	74

LA FIGUERA D'EN BLAI

Això és un cel on
encara com aquell qui diu no has arribat
i ja et demanen quin dia te'n tornes.
En aquest cel hi aprens a viure:
arribes, badalles, fas i pagues,
i al cap de cinc minuts t'embarquen
i au, «i qui toca, ara?».

Darrere cada mot hi ha un estel
que no ha acabat de nèixer
i un que fa mil anys que ja no llu,
però que es veu intacte, intacte, intacte.
El foc i la mar sempre tenen què mirar.
No és una frase dita i feta
del senalló ple d'arna de les grans fetes.
El món no es compon de *classes* diferents
de gent que arrossega el desig
i embruta la platja.

Va ser una nit de Júpiter
i Saturn embotonats al cel d'estiu,
que vaig saber que enmig de les figueres,
estalonades i fetes fortificació,
d'olor calenta, dolça i ben pastosa,
hi havia la figuera d'en Blai,
al camí Vell de la Mola,

a cinc minuts de la creu del Pare Palau,
i que hi havia fet aparició
perquè jo la veiés i sabés
que en Blai, de jovenet, se n'anava allà davall
a remenar-se-la a la fresca
i a deixar amb les anques nues dos clotets
enmig de terra, figues, bava, gent antiga...

Jo dic que al Caire, a Formentera,
a Catalunya en general, hi sobren
foteses i sermons i gent antiga.
(Aquella figuera no hi era, aquí.
En Blai ja fa mil anys que es despullava
i jeia a la fresca sota els estalons, dins una alcova,
a l'ombra arenosa d'una punta del Caló,
i no era antic. Fa mil anys, però com ara.)

I és una porta, la figuera d'en Blai:
tan sols dues grapades, dues empastifades
per cuixes, mans, mirada i el futur,
i ja camino pel vell Caire islàmic
amb en Joan Terrassa, en Mohammad Essam, en Reda Emara,
en Mohamed el-Sheikh, na Yomna Hakeem,
i toco mare santa i terra molla,
com si fos en un baret de Sant Francesc
i un ca que lladra al sol, o comprant molls
a la plaça del Clot, o fent brutors
enmig de cagallons i faigs
amb pastorets d'abans i d'ara a la muntanya.

El món és sensorial. Les portes
són mentals: ésser aquí és tot just qüestió
de reconèixer-se i mirar-se i dir «Ei!»
i viure, obrir-se a l'esperança,
fer l'acte poderós de mirar i creure,
que dura deu mil anys, molt més que el plàstic,
molt més que Espanya, molt més que vida i mort.

Això és un lloc on esdevens turista, sorra,
aire, aigua, terra, foc, o tot just testimoni
d'un que entra a la mar però té por dels peixos,
d'una que fa un brindis a la posta del sol,
de dos que es maten estampats amb la moto,
de tres que es moren d'oi perquè són tres,
de quatre que són un, més un, més un, i un altre.
Aquí, al Caire, a Formentera, al nostre món,
tothom et vol aquí, però t'arruixen
perquè el seu dia és veure't passar
i reconèixer-te és la seva por.